

[Hendriksen.]

stille de Ændringsforslag, som jeg lige har nævnt, og ved tredje Behandling vil vi stemme imod Lovforslaget, som det foreligger. Men foreløbig har jeg altsaa til Venstres ærede Ordfører (Rytter) rettet det Spørgsmaal, som jeg før formede, og som jeg haaber, det ærede Medlem vil svare paa.

Veistrup: Det forekommer mig, at der fra Oppositionens Side er hvirvlet adskilligt mere Støv op om dette Spørgsmaal, end rimeligt er. Man synes jo fra den Side, i hvert Fald fra konservativ Side, at ville mene, at det at være Medlem af en Forening kræver Uniformering. Jeg for mit Vedkommende ønsker ingen Uniformering, hverken legemlig eller aandelig. Det er jo saaledes, at en stor Mængde af Ungdommen ønsker at komme i Uniform og marchere i Trop. Det synes at interessere store Dele af Ungdommen, og det kunde maaske synes en uskyldig Fornøjelse, men Erfaringerne har vist, at det ikke er slet saa uskyldigt, som det kunde se ud til. Jeg mener derfor, at det er i allerhøjeste Grad paakrævet at fortsætte med den Lovgivning, her er Tale om. Som jeg sagde før: Jeg ønsker ingen Uniformering, hverken legemlig eller aandelig. Det gaar jo saaledes, at naar Folk først trækker i Uniform, influerer det ogsaa paa den aandelige Tilstand; det synes i hvert Fald ved adskillige Lejligheder at være godtgjort, at naar Folk først kommer i Uniform, tændes der i dem en anden Aand, en — jeg ved ikke, hvad jeg skal kalde det — mere krigsmæssig Aand, som kan bevirke, at de synes, de skal slaas, og de kan ikke se en anden Uniform, uden at de optændes af bevægede Følelser, saa at det er ganske umuligt for dem at holde sig de Bestemmelser efterrettelige, som de skal holde sig efterrettelige. Vi har, som sagt, sørgelige Erfaringer for, hvordan det kan udvikle sig.

Jeg er forbavset over de Udtalelser, der fremkom baade fra den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Hendriksen) og fra den ærede Ordfører for Venstre (Rytter), og som gik ud paa, at de ikke regnede med, hvad Politiet siger. Hvem i al Verdens Riger og Lande skulde man regne med, om ikke med Politiet, naar det drejer sig om disse Forhold? Det forbavser mig navnlig, at den ærede Ordfører for

Venstre, som er Præsident for en af Retterne, kan sige, at han ikke regner med, hvad Politiet siger. Det er dog netop Politiet, som har Erfaringerne, og naar det hævder, at det er om ikke nødvendigt saa i hvert Fald en rimelig Foranstaltning, at man bevarer Uniformsforbudet, synes jeg, at Rigsdagen absolut bør følge Politiet og fortsætte med den Lovgivning, vi nu har haft i et Aar.

Som jeg sagde før: Erfaringerne taler deres tydelige Sprog, og jeg anbefaler derfor Lovforslaget til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Justitsministeren (Zahle): Jeg maa i Modsætning til det ærede 4de tingvalgte Medlem (Rytter) tillægge det den største Betydning, hvad Politicheferne udtaler om et Spørgsmaal som det foreliggende. Det er mig ganske ubegribeligt, hvordan det ærede Medlem kunde udtale, at man ikke kunde tillægge et saadant Svar synderlig Betydning. Der blev naturligvis svaret, som Ministeren gennem sit Spørgsmaal tilkendegav, at han ønskede Svaret skulde være — det maa jo være Meningen med det ærede Medlems Udtalelse. Det er ganske klart, at Embedsmænd som Politidirektøren i København og Politiajudanten i Sønderjylland besvarer et Spørgsmaal, som rettes til dem angaaende denne Sag, som deres embedsmæssige Pligt byder det, ud fra deres bedste Kendskab og deres Samvittighed. Man maa tillægge de Udtalelser, der foreligger fra disse Mænd, den største Betydning, og jeg tror, at deres Ord vil gøre stærkere Indtryk paa det høje Ting end mine Ord. Jeg skal derfor tillade mig at oplæse nogle Linier af disse Embedsmænds Svarskrivelser:

Direktøren for Københavns Politi, Politidirektør Fabricius Hansen, skriver:

„Uniformsforbudet er i det store og hele blevet respekteret, og der er kun behandlet forholdsvis faa Sager angaaende Overtrædelser af Loven.

Det er mit Indtryk, at Forbudet væsentligt har bidraget til Fremme af Orden og Sikkerhed i København. Det vil derfor være meget ønskeligt, at Loven forlænges.

Efter at Aldersgrænsen for Medlemmer af Idrætssammenslutninger og lig-